

ρου ἅπαν τὸ νῦν ὑπὸ τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος κατεχόμενον διάστημα, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς ἀφαιτηρίας θέλετε ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀναπτύξεως. Φαντασθῆτε, λοιπόν, τὸν χρόνον ὅταν ὁ Ἥλιος ἐπλήρου τὸ ἐμβαδὸν ἅπαντος τοῦ ἡλιακοῦ ἡμῶν συστήματος, περιφερόμενος μετ' ἀκατανόητου ταχύτητος, καὶ ἐξακοντίζων τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ θερμότητα ἐντὸς τοῦ περιστοιχοῦντος αὐτὸν διαστήματος, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ ἀπωτέρου ὁρίου ἐψυχροῦντο τὰ δακτύλια ἤτοι ζῶναι, αἱ ἐπὶ τέλους ἀποχωριζόμεναι τοῦ ἡλίου, ἀποτελέσαι οὕτω τὰ ἐξωτερικὰ τῶν πλανητῶν σφαιρώματα, καὶ ὅτι ἡ προχώρησις αὕτη ἐξηκολούθει μέχρις οὗ καὶ ἡ Γῆ ἡμῶν αὕτη ἐμορφώθη λαβοῦσα ὑπόστασιν, καὶ ἐντεῦθεν εἰσδύσατε νοερῶς ἐντὸς τοῦ χρόνου, ὅταν οἱ ὠκεανοὶ ἐκρατοῦντο μακρὰν τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς μετέωροι ὡς ἐκ τῆς μεγίστης θερμότητος τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, καὶ ὅτι ἡ Γῆ ὠδευεν οὕτω μέχρις οὗ μετὰ περίοδον ἀκαταλογίστου χρόνου ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας θερμότητος τοσοῦτον ἐξέλιπεν, ἕνεκεν τοῦ ἐπιγενομένου ἀκτινισμού, ὥστε νὰ ἀναφύσωσιν αἱ γρανιτικαὶ πετρώσεις ἐπιπλέουσαι καὶ σχηματίζουσαι τὰ ἐκ γρανίτου ἐδάφη, τὰ Πλουτώνια πετρώματα τὰ ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς ἐνεργείας σχηματισθέντα, ἀπαραλλάκτως ὡς καθορᾶτε τοὺς ὄγκους τοῦ παγετοῦ ἐπιπλέοντας ἐπὶ τῶν λιμνῶν, ἅμα ὡς ὁ καιρὸς τῆς τήξεως προσῆλθεν. Ὑποθέσατε συνέχειαν τούτων πάντων, καὶ θέλετε κατανοήσει ὅτι ὁ χρόνος ἐλήλυθεν ὅταν ὀλόκληρος ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἐκαλύπτετο ἐπὶ γρανιτικοῦ ἐδάφους, τὰ δὲ ὕδατα κατέπιπτον μὲν, ἀλλὰ μόλις ψαύοντα τὸν φλοιὸν τῆς γῆς ἀνεπετώσαντο πᾶσατα εἰς τὰ ὕψη κατὰ μεγίστους ὄγκους ἀτμοῦ μετὰ βροντοδεστάτων βρυγισμῶν,—τὰ στοιχεῖα ἐν θηριώδη καὶ